

refus planctus laus de deo mu-
 nera quoque vobis facta vias
 p[ro]dicione vobis misceant v[er]o
 q[ue] nutibus stult[us] hom[ini] tep[er]a
 vane detinetis emibus quoque
 in vobis & ceteris fomentum in-
 misceat. **In Quidius ho po**
de arte amandi areus erit
 apta capi tunc ad latissima be-
 ram & reges in pigri luxu-
 uria bit humo pettara nimu-
 gaudent nec sut attrita doloe
 Ita blanda tunc subijt arte ve-
 nus h[ec] lametabilis leticia
 que venere famulat[ur] q[ui] stulto-
 ru leticia inuolat. Attende em
 illud Quidij ho de ponto Tu
 mo fac timeas & que tibi leta
 vident[ur] Id loqueris fieri testia
 posse puta quod stulti inime co-
 fideant. **Capitulu[m] cedeamur**
De stulto amore cauendo
Fatius amor iudiciu[m] in-
 pediat raris & inproia
 causa bus quisq[ue] frequit[er]
 seducit[ur] amor em exorat ut
 vere iudicet no p[er]mittat. Preu-
 dens igit[ur] si fieri cupit medio in-
 terposito tuam disterere causam
 & alteru[m] tibi p[ro]fiteris & de illo
 quod iudicaueris & dete ip[s]o az-
 bitreus iudicandu[m]. Nosti em
 teste. **Arte 20 de aia visu**
 causai sine medio non posse &
 obiecta s[er]uis sup[er] p[ro]bitu[m] sensa-
 tionem impedit. Si igit[ur] tu tibi
 p[ro]mquior sis & immeditior q[ui]
 res & quecuq[ue] visu sup[er] p[ro]bita

Quo igit[ur] dete iudicac potes tu
 igit[ur] mediu[m] quere & in alio con-
 sidera quod de te iudicac cupis
 quia plurimos p[ro]p[ri]us exorat aor
 nam ut expubis sapientia colli-
 q[ue] amac & sape vix a deo cred[er]e
 quia si raro accidit q[ui] ho sapi-
 ent[er] iudicat de eo quod amat. In
 vaxco in suis sententijs. Nulli in-
 quit tam modeste sua iudicat
 sicut aliena hoc accidit aute
 eo q[ui] nemo sibi iudicat Nam
 olim Thabares mag[is] Alex[ander]
 dicebat Natura inquit mortalium
 hoc noie prava & sinistra dicit
 ut eo q[ui] in suo quisq[ue] negotio e-
 beator e[st] q[ui] in alieno. Et The-
 rencia in Adelp[hi]s hom[ini]e in-
 quit imp[er]ito nil iustiq[ue] qui
 nichil rectu[m] putat n[isi] q[ui] ip[s]e
 fecit. Sim q[ui] hom[ini]e fere natura
 est ut aliena melius iudicent
 q[ui] sua. Vix igit[ur] prudens ut
 de p[ro]p[ri]o bn iudicat aliena q[ui]det
Et reuera teste plimo ad Coene-
lu[m] tantu[m] quisq[ue] sue iuenciu[m]
fauet. Et Cutilianu[m] ho scdo.
 Aliena quoque vicia mag[is] ut
 quiq[ue] reprehendi q[ui] sua. In lac-
 tancia ho de falsa sapia. Nes
 pt dese rate iudicare si aliena
 melius iudicat q[ui] sua. Et Tuli-
 us ho p[ri]mo de offic. Rescio
 quo fit ut mag[is] in alijs q[ui] in
 nobis met ip[s]is certamq[ue] si quid
 delinquit hoc omnia em p[ro]p[ri]a
 facti amor. In Veneta q[ui]pla